

Jedna trzecia studentów w Polsce nie kończy rozpoczętych studiów

Kategoria: Edukacja, Kultura i Sport
Opublikowano: piątek, 05, maj 2023 12:42
Katarzyna Sekuła
Odsłony: 4192

Z danych zebranych przez OECD wynika, że studia na poziomie licencjackim oraz inżynierskim kończy w Polsce 69 proc. osób, które je rozpoczęły (dane za 2020 r.). W ramach tej grupy 50 pkt. proc. stanowią studenci, którzy zakończyli studia terminowo. Pozostałe 19 pkt. proc. to studenci, którzy uzyskali dyplom z opóźnieniem maksymalnie do 3 lat od terminu przewidywanego przez program studiów. Po I roku ze studiów odchodzi 15 proc. studentów.

Zarówno uczelnie prywatne jak i publiczne mają te same wskaźniki ukończenia studiów. W obu tych rodzajach szkół wynoszą one 69 proc. Warto jednak zauważyć, że aż 95 proc. studentów uczy się w instytucjach publicznych. Pojawiają się jednak różnice w zależności od płci. Ostatecznie tytuł licencjata lub inżyniera uzyskuje 60 proc. mężczyzn oraz 77 proc. kobiet rozpoczynających studia.

Studia magisterskie kończy 75 proc. rozpoczynających je studentów, jednak aż 27 pkt. proc. wśród nich stanowią studenci, którzy tytuł magistra uzyskują w ciągu 3 lat od planowanego w programie studiów momentu zakończenia kształcenia. Pozostałe 48 pkt. proc. kończy studia zgodnie z planem. Widać również, że kobiety kończą studia magisterskie częściej niż mężczyźni. Wskaźnik wynosi odpowiednio: 79 proc. dla kobiet oraz 69 proc. dla mężczyzn.

Powyższe dane są podobne do tych, które znaleźć można w systemie ELA (Ekonomiczne Losy Absolwentów), wedle których ogółem ponad 20 proc. studentów porzuca studia, a przy studiach licencjackich odsetek ten jest bliższy 25 proc.

W raporcie PIE czytamy, że w ogólnych przyczynach porzucania studiów można wyróżnić cechy kulturowe i społeczne, które mogą odpowiadać za różnice w odsetku kończących studia między państwami o zbliżonych warunkach ekonomicznych. W przypadku niektórych kierunków studiów występować mogą specyficzne czynniki, takie jak większe zniechęcenie studentów do kontynuowania studiów w tej konkretnej dziedzinie i nieradzenie sobie na studiach w związku z niską wiedzą wyniesioną z poprzedniego etapu edukacji.

Wśród przyczyn niekończenia studiów stosuje się także podział na czynniki indywidualne, jak np. konflikt studiowania i pracy zawodowej, instytucjonalne, jak metody nauczania czy programy stosowane na konkretnych uczelniach, a także państwowe, jak sposób finansowania edukacji. Za część ukazanych w danych rezygnacji ze studiów może odpowiadać także przeniesienie się na inny kierunek (z punktu widzenia formalnego – a więc uwzględnianego w danych – jest to opuszczenie jednego kierunku i zapis na inny).

Źródło: PIE